

for kontrol med udførsel af våben mv. giver anledning til – om tillige at vurdere krigsmateriellovens regler om udenlandsk ejerskab til krigsmaterielproducerende virksomheder. Arbejdsgruppen har den 24. november 2005 afgivet en rapport om emnet, som har dannet grundlag for denne del af lovforslaget. Rapporten er optrykt som bilag 3 til lovforslaget.

2. Masseødelæggelsesvåben

2.1. Spredning af masseødelæggelsesvåben mv.

Betegnelsen *masseødelæggelsesvåben* anvendes i dag i almindelighed som en samlebetegnelse for kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare våben (CBRN-våben).

Som anført i EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, som blev godkendt af Rådet den 9. december 2003, udgør spredningen af masseødelæggelsesvåben og fremføringsmidler hertil en stadig større trussel mod den internationale fred og sikkerhed. Risikoen for, at terrorister kommer i besiddelse af sådanne våben og fremføringsmidler, tilfører denne trussel en ny dimension.

I regeringens redegørelse fra juni 2004 om indsatsen mod terrorisme: »En verden i forandring – nye trusler, nye svar« anføres bl.a.:

»Den internationale terrortrussel bliver særligt alarmerende i kombination med muligheden for anvendelse af kraftigere våbentechnologi. Adgang til ny våbentechnologi bliver stadig lettere for mindre grupper, der besidder den tilstrækkelige teknologiske ekspertise og de nødvendige økonomiske midler (...). Teknologien til at fremstille biologiske og kemiske våben kan udnyttes af såvel stater som, i stigende grad, ikke-statslige aktører. Der er indikationer på, at terrornetværk arbejder målrettet på at udvikle kemiske og biologiske kampstoffer, ligesom de forsøger at skaffe sig materiale til at konstruere primitive radiologiske våben, såkaldte »dirty bombs«.

Det er disse forhold, der er baggrunden for vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1540 (2004) om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben og fremsættelsen af dette lovforslag.

2.2. Gældende ret

2.2.1. Våbenloven

Våbenloven indeholder en lang række bestemmelser, som omfatter masseødelæggelsesvåben. En del af reglerne vedrører specifikt våben i form af skadevoldende stoffer og genstande til brug for spredning heraf. Disse er omtalt i afsnit 2.2.1.1. og 2.2.1.5. De øv-

rige regler, som vedrører våben og krigsmateriel af enhver art, er omtalt i afsnit 2.2.1.2.-2.2.1.4.

2.2.1.1. Særlige regler om skadevoldende stoffer og spredningsudstyr

I I henhold til våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 4, er det forbudt uden tilladelse af justitsministeren eller den, han dertil bemyndiger, at indføre eller tilvirke håndgranater, bomber, patroner og lignende som våben eller ammunition fremtrædende genstande, der indeholder eller er beregnede til at indeholde faste stoffer, væsker eller luftarter, som ved spredning virker skadevoldende, bedøvende eller irriterende, såvel som dele af sådanne våben eller ammunitionsgenstande, samt redskaber til at bringe dem i virksomhed.

I I henhold til våbenlovens § 2, stk. 1, 1. pkt., er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, at erhverve, besidde, bære eller anvende genstande eller stoffer, der er omfattet af forbuddet i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 4. Efter våbenlovens § 2, stk. 2, er det ligeledes forbudt at overdrage eller overlade andre besiddelsen af disse genstande eller stoffer, medmindre erhververen eller modtageren foreviser den fornødne tilladelse til erhvervelse eller besiddelse.

Genstande, der ikke fremtræder som våben eller ammunition, er ikke omfattet af våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 4, uanset om de indeholder stoffer, som ved spredning virker skadevoldende, bedøvende eller irriterende.

Efter våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 3 og 4, kan justitsministeren imidlertid udstede regler om forbud mod at indføre, erhverve, besidde, bære, anvende, overdrage eller overlade andre besiddelsen af genstande, der uden at fremtræde som våben eller ammunition er egnede til at anvendes på lignende måde som de i § 1, stk. 1, nr. 4, nævnte genstande, samt stoffer, der kan anvendes til indfyldning i sådanne genstande.

Denne bemyndigelse er udnyttet i våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 11, som indeholder forbud mod at erhverve, besidde, bære, anvende, overdrage eller overlade andre besiddelsen af spraydåser til selvforsvarsbrug, herunder tåregasampuller, -spraydåser og -patroner, uden politiets tilladelse.

Efter våbenbekendtgørelsens § 15, nr. 1, er det forbudt at indføre, udvikle, fremstille, anvende, opbevare, forhandle, udføre eller på anden måde være i besiddelse af kemiske våben.

Efter våbenlovens § 5 er det forbudt uden justitsministerens tilladelse at tilvirke og udvikle eller med henblik herpå forske i faste stoffer, væsker eller luftarter, som ved spredning virker skadevoldende, bedø-